

משנה שלובה

המשניות הנלמדות השבוע (לפי הלוח היומי) עם רע"ב משולב

ו - יב ניסן, נזיר פ"ג מ"א - פ" מ"ז

פרק ג

א

מי שאמר הריני נזיר, מגלח יום שלשים ואחד דסתם נזירות שלשים יום. ואם גלח ליום שלשים, יצא דמקצת היום ככלו. הריני נזיר שלשים יום, אם גלח ליום שלשים לא יצא דהואיל ופרש שלשים יום, שלמים קאמר:

ב

מי שנזר שתי נזירות, מגלח את הראשונה יום שלשים ואחד, ואת השנייה יום שלשים ואחד. ואם גלח את הראשונה יום שלשים, מגלח את השנייה יום שלשים. ואם גלח יום שלשים חסר אחד, יצא שיום שלשים של נזירות ראשונה עולה לזמן ולזמן. וכיון שיום שלשים של הראשונה נמנה גם מן הנזירות השניה נמצאו שלשים יום של נזירות שניה כלים בששים חסר אחד.

וזהו עדות העיד רבי פפוס על מי שנזר שתי נזירות, שאם גלח את הראשונה שלשים יום, מגלח את השנייה יום שלשים. ואם גלח ליום שלשים חסר אחד, יצא, שיום שלשים עולה לו מן המנין:

ג

מי שאמר הריני נזיר, נטמא יום שלשים, סותר את הכל שהרי נטמא בתוך ימי הנזירות. ולא אמרינן דיום שלשים עולה לזמן ולזמן דמקצת היום ככלו אלא כשגלח והביא קרבנותיו בו ביום.

רבי אליעזר אומר, אינו סותר אלא שבועה דסבירא ליה אמרינן מקצת היום ככלו וכאלו נטמא לאחר מלאת, ושמאה דלאחר מלאת רבי אליעזר אינה סותרת אלא שבועה.

הריני נזיר שלשים יום, נטמא יום שלשים, סותר את הכל בין לרבי אליעזר בין לרבנן. דכיון דאמר הריני נזיר שלשים יום, הכל מודים דשלשים יום שלמים בעינן, ולא אמרינן בהא מקצת היום ככלו.

ורבי אליעזר דסבירא ליה שהנטמא ביום מלאת ממש סותר שלשים בלבד ואינו סותר הכל, ליה לה מקרא דכתיב (במדבר ו) וזאת תורת הנזיר ביום מלאת, נטמא ביום מלאת תן לו תורת הנזיר, כלומר סתם נזירות שלשים יום, הכא שאמר הריני נזיר שלשים יום ונטמא ביום שלשים שהוא יום מלאת, לזי סותר כל השלשים, סותר את הכל. ורבנן נמי דפליגי עליה דרבי אליעזר ואמרי שהנטמא ביום מלאת סותר את הכל ואפילו מנה כמה ימים, הכא כי אמר הריני נזיר שלשים יום ונטמא ביום מלאת, לזי נמי סותר שלשים סותר את הכל, הלכך בין לרבי אליעזר בין לרבנן סותר את הכל. ובכלל הא דאפליגו רבי אליעזר ורבנן הלכה כרבנן:

ד

הריני נזיר מאה יום, נטמא יום מאה, סותר את הכל רבנן לטעמיהו דאמרי נטמא יום מלאת כאלו נטמא בתוך זמנו וסותר את הכל. רבי אליעזר אומר, אינו סותר אלא שלשים דסבירא ליה נטמא ביום מלאת אינו סותר אלא שלשים.

נטמא יום מאה ואחד, סותר שלשים יום. נטמא יום מאה ואחד, דגזרו יום מאה ואחד שהוא יום תגלחת אטו יום מאה. ומכל מקום לא החמירו עליו לעשותו כיום מאה שהוא יום מלאת שהוא סותר הכל, וגזרו שיסתר סתם נזירות שהוא שלשים יום בלבד.

רבי אליעזר אומר, אינו סותר אלא שבועה ואזדא לטעמיהו דאפילו ביום שלשים לא גזר באומר הריני נזיר סתם:

ה

מי שנזר והוא בבית הקברות, אפלו הנה שם שלשים יום, אין עולין לו מן המנין ואינו מביא קרבן טמאה דכי קתיב קרבן טמאה, בנזיר טהור שנטמא הוא דכתיב. ומכל מקום אם התרו בו ח"ב מלקות.

יָצָא וּנְכַנְס, עוֹלֵין לוֹ מִן הַמִּנְיָן וּמִבֵּיא קִרְבַּן טְמֵאָה הֵא מִתְנִיתִין מִפְּרָשָׁא בְּגִמְרָא הִכִּי, יָצָא מִבֵּית הַקְּבָרוֹת וְהִזָּה שְׁלִישִׁי וְשִׁבְעִי וְטָבֵל וְטָהַר מִטְּמֵאוֹתָו וְהִתְחִיל לְמִנּוֹת יְמֵי נְזִירוֹתוֹ, אִף עַל פִּי שְׁחִזַר וּנְכַנְס אַחַר כֹּף לְבֵית הַקְּבָרוֹת, עוֹלֵין לוֹ מִן הַמִּנְיָן אֵלּוּ הַיָּמִים שְׁמִנָּה אַחַר שְׁטֵהַר, הוֹאִיל וְהִפְסִיקָה טָהֳרָה בֵּין הַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים שְׁחִזַר וְהוּא בְּבֵית הַקְּבָרוֹת וּבֵין אֵלּוּ הַיָּמִים הָאֲחֵרוֹנִים. וְאִף עַל פִּי שְׁחִזַר וּנְכַנְס לְבֵית הַקְּבָרוֹת, טְמֵאָת בֵּית הַקְּבָרוֹת אֵינָה סוֹתֶרֶת מִן הַיָּמִים שְׁמִנּוּ בְּטָהֳרָה, שְׁאִין סוֹתֶר בְּנִזְיָר אֲלָא שְׁתֵּים עָשָׂרָה טְמֵאוֹת הָאֲמֻרוֹת בּוֹ. וְהֵאִי דְקָאֻמְר תּוּ וּמִבֵּיא קִרְבַּן טְמֵאָה, הִכִּי קָאֻמְר, אִם נָטְמָא שׁוּב בְּאַחַת מִן הַטְּמֵאוֹת שֶׁהִנְזִיר מְגַלֵּם, מִבֵּיא קִרְבַּן טְמֵאָה וְסוֹתֶר.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, לֹא בּוֹ בְּיוֹם, שְׁנַאֲמַר (בַּמַּדְבָּר ו') וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְּלוּ, עַד שִׁיְהִיו לוֹ יָמִים רִאשׁוֹנִים:

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר לֹא בּוֹ בְּיוֹם. כְּלוּמַר אִם בּוֹ בְּיוֹם שֶׁטָּבֵל וְטָהַר בּוֹ בְּיוֹם נָטְמָא בְּאַחַת מִן הַטְּמֵאוֹת שֶׁהִנְזִיר מְגַלֵּם, אֵינּוּ סוֹתֶר אוֹתוֹ הַיּוֹם, דְּכִתִּיב וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְּלוּ, אֵין הַטְּמֵאָה סוֹתֶרֶת עַד שִׁיְהִיו לוֹ שְׁנֵי יָמִים שֶׁל נְזִירוֹת מְנוּיִים. וְהוּא הַדִּין בְּנִזְיָר בְּעֵלְמָא שְׁנִטְמָא בְּיוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל מִנְיָן נְזִירוֹתוֹ, שְׁאִין הַטְּמֵאָה סוֹתֶרֶת אוֹתוֹ הַיּוֹם, אֲלָא מִשְׁלִים עָלָיו מִנְיָן יְמֵי נְזִירוֹתוֹ. וְהִלְכָה כְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר:

ו

מִי שְׁחִזַר נְזִירוֹת הַרְּבִיָּה וְהִשְׁלִים אֶת נְזִירוֹתוֹ, וְאַחַר כֵּן בָּא לְאַרְצָא שְׁאִין נְזִירוֹת נוֹהֲגִת אֲלָא בְּאַרְצָא, מִשּׁוּם טְמֵאָת אֲרָצָא הַעֲמִים. וְיָמֵי שְׁחִזַר נְזִירוֹת בְּחוּצָה לְאַרְצָא מִסְּבִין אוֹתוֹ לְעֵלוֹת לְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל וְלִהְיוֹת נוֹהֵג שִׁם נְזִירוֹתוֹ, בְּבֵית שְׁפִיזָאִי אוֹמְרִים, נְזִיר שְׁלִשִׁים יוֹם, וּבְבֵית הַלְּלָאִי אוֹמְרִים, נְזִיר בְּתַחֲלָה צָרִיךְ לְנוֹהַג בְּאַרְצָא יִשְׂרָאֵל כְּמִנְיָן הַיָּמִים שְׁחִזַר בְּנְזִירוֹתוֹ, וְהַיָּמִים שְׁנִיבְּנִיזִירוֹת בְּחוּצָה לְאַרְצָא כְּאֵלּוּ לֹא נִהְגוּ בְּהֵם נְזִירוֹת כָּלֵל.

מַעֲשֵׂה בְּהִילְנֵי הַמִּלְכָּה, שֶׁהִלְכָּה בְּנֵה לְמַלְחָמָה, וְאַמְרָה, אִם יָבֵא בְּנֵי מִן הַמִּלְחָמָה בְּשָׁלוֹם אֵהָא נְזִירָה שְׁבַע שָׁנִים, וּבָא בְּנֵה מִן הַמִּלְחָמָה, וְהִיתָה נְזִירָה שְׁבַע שָׁנִים. וּבִסוּף שְׁבַע שָׁנִים עָלְתָה לְאַרְצָא, וְהוֹרוּהָ בְּבֵית הַלְּלָאִי שֶׁתְּהֵא נְזִירָה עוֹד שְׁבַע שָׁנִים אַחֲרוֹת. וּבִסוּף שְׁבַע שָׁנִים נְטְמֵאָת, וְנִמְצָאת נְזִירָה עֲשָׂרִים וְאַחַת שָׁנָה.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, לֹא הִיתָה נְזִירָה אֲלָא אַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה. רַבִּי יְהוּדָה סְבִירָא לֵיה כְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּאָמַר לְעִיל בְּפִרְקִין הַנְּטְמָא בְּיוֹם מִלַּת אֵינוּ סוֹתֶר אֲלָא שְׁלִשִׁים יוֹם, וּמִשּׁוּם הִכִּי קָאֻמְר דְּהִילְנֵי הַמִּלְכָּה שְׁנִטְמָא בְּסוּף אַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה שֶׁהִיָּה בְּיוֹם מִלַּת לֹא סִתְרָה הַכֵּל וְלֹא הִצְרָכָה לְמִנּוֹת עוֹד שְׁבַע שָׁנִים אַחֲרוֹת אֲלָא שְׁלִשִׁים יוֹם בְּלַבַּד. וְלִפִּי שְׁלֹא הִיתָה שָׁנָה שְׁלֵמָה לֹא מִנְּאָה בְּחִשְׁבוֹן, וְהִרִי הוּא כְּאֵלּוּ אִם לֹא הִיתָה נְזִירָה אֲלָא אַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה וְשְׁלִשִׁים יוֹם.

ז

מִי שֶׁהָיו שְׁתֵּי כְּתֵי עֲדִים מְעִידוֹת אוֹתוֹ, אֵלּוּ מְעִידִים שְׁחִזַר שְׁתֵּי נְזִירוֹת, וְאֵלּוּ מְעִידִים שְׁחִזַר חֲמִשָּׁה בְּאוֹתָה שְׁעָה שְׁאַתֵּם אוֹמְרִים שְׁחִזַר שְׁתֵּים, אֵנוּ מְעִידִים שְׁחִזַר חֲמִשָּׁה נְזִירוֹת. וְהוּא אוֹמֵר שְׁלֹא נָדַר כָּלֵל, בְּבֵית שְׁפִיזָאִי אוֹמְרִים, נְחָלְקָה הָעֵדוּת וְאֵין כָּאֵין נְזִירוֹת הוֹאִיל וּמִכְחִישוֹת זוֹ אֶת זוֹ נִתְבַּטְּלוּ דְבָרֵיהֶם וְאֵין כָּאֵין עֵדוּת כָּלֵל. וּבְבֵית הַלְּלָאִי אוֹמְרִים, יֵשׁ בְּכָלֵל חֲמִשָּׁה שְׁתֵּים וְהֵא נְזִיר שְׁתֵּים, שְׁיָהָא נְזִיר שְׁתֵּים:

פ ר ק ד

א

מִי שֶׁאָמַר הִרִינִי נְזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵרוֹ וְאָמַר וְאָנִי, וְאָנִי, כָּלֵם נְזִירִין וְהוּא שֶׁהִתְפִּיס כֹּף אֶחָד מֵהֶן בְּתוֹךְ דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ בְּכַדִּי שְׁאַלְתָּ שְׁלוֹם תְּלִמִיד לְרַב, שֶׁהוּא כְּדִי שִׁיאֻמַר שְׁלוֹם עֲלֵיךְ רַבִּי. הִתֵּר הָרִאשׁוֹן, הִתֵּר בְּלֹן. הִתֵּר הָאֲחֵרוֹן, הָאֲחֵרוֹן מִתֵּר וּכְלָם אֲסוּרִין.

אָמַר הִרִינִי נְזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵרוֹ וְאָמַר, פִּי כְּפִיו וְשִׁעְרֵי כְּשִׁעְרוֹ וְהוּא שִׁיאֻמַר פִּי כְּפִיו מִיָּין וְשִׁעְרֵי כְּשִׁעְרוֹ מִלְּהַגְזָא, הִרִי זֶה נְזִיר.

הִרִינִי נְזִיר, וְשָׁמַע אֶתְּוֹ וְאָמַרְהָ, וְאָנִי, מִפְּר אֶת שְׁלָה, וְשָׁלוֹ קָיָם. הִרִינִי נְזִירָה, וְשָׁמַע בְּעֵלְהָ וְאָמַר, וְאָנִי, אֵינוּ יָכוֹל לְהִפְר שְׁכָבֵר קָיָם נְדָרָה כְּשִׁאֻמַר וְאָנִי. וְאִם אִשָּׁה נְדָרָה בְּנִזְיָר וְשָׁמַע אַחַר וְאָמַר וְאָנִי, וְאַחַר כֵּן הִפְר לָהּ בְּעֵלְהָ, אֵינוּ מוֹפְר לָזָה שִׁאֻמַר וְאָנִי, שְׁאִין הַבַּעַל עוֹקֵר הַנְּדָר מִעֻקְרוֹ כְּמוֹ הַחֲכָם:

ב

הִרִינִי נְזִיר, וְאָתָּה, וְאָמַרְהָ אָמֵן, מִפְּר אֶת שְׁלָה וְדוֹקָא כִּי אִמַר לָהּ בְּלִשׁוֹן שְׁאֵלָה, כְּלוּמַר וְאָתָּה מַה תֹּאמְרִי, תִּהְיוּ נְזִירָה כְּמוֹנִי אִם לֹא, אִזּוּ יָכוֹל לְהִפְר. אָבֵל אִם אִמַר הִרִינִי נְזִיר וְאָתָּה, בְּנִחוּתָא, וְעִנְתָּה אִמֵּן, אֵינוּ יָכוֹל לְהִפְר, שֶׁהִרִי קָיָם לָהּ, וְשָׁלוֹ קָיָם.

הִרִינִי נְזִירָה, וְאָתָּה, וְאָמַר אָמֵן, אֵינוּ יָכוֹל לְהִפְר:

ג

הַאִשָּׁה שֶׁנִּדְרָה בְּנִזְיֹר, וְהִיתָה שׁוֹתָה בֵּינָן וּמִטְמְאָה לְמִתִּים וְאִם כִּי הִפְרָה לָהּ בַּעֲלָהּ, הֲרִי זֶה סוֹפְגָת אֶת הָאֲרָבָעִים עַל שֶׁעָבְרָה קִדּוּם הַפְרָה. הִפְרָה לָהּ בַּעֲלָהּ וְהִיא לֹא יָדְעָה שֶׁהִפְרָה לָהּ בַּעֲלָהּ, וְהִיתָה שׁוֹתָה בֵּינָן וּמִטְמְאָה לְמִתִּים, אֵינָה סוֹפְגָת אֶת הָאֲרָבָעִים.

רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם אֵינָה סוֹפְגָת אֶת הָאֲרָבָעִים, תִּסְפַּג מִכַּת מִרְדּוֹת מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים. וּמְכוֹת מִרְדּוֹת הָאֲמוּרָה בְּכֹל מְקוֹם, כְּפִי מֵרָאָה עֵינֵי הַדִּין וְכִפֵּי צַרְרֵי הַשְּׁעָה. וְדוֹקָא בַּעֲבָרָה שֶׁכִּבֵּר נַעֲשֶׂתָה, אֲבָל גְּבִי מִצּוֹת עֲשָׂה כְּגוֹן עֲשָׂה סֶכֶה וְאֵינָה עוֹשֶׂה, טַל לֹזֵב וְאֵינָה נוֹטֵל, מִפִּין אוֹתוֹ עַד שֶׁיַּעֲשֶׂה אוֹ עַד שֶׁתֵּצֵא נִפְשׁוֹ:

ד

הַאִשָּׁה שֶׁנִּדְרָה בְּנִזְיֹר וְהִפְרִישָׁה אֶת בְּהֵמָתָה וְאַחַר כֵּן הִפְרָה לָהּ בַּעֲלָהּ, אִם שָׁלוּ הִיתָה בְּהֵמָתָה, תֵּצֵא וְתִרְעָה בְּעֵדֶר. וְאִם שָׁלָה הִיתָה בְּהֵמָתָה כְּגוֹן שֶׁנִּתְּן לָהּ אַחַר בְּמִתְנָה עַל מִנְתֵּי שְׂאִין לְבַעֲלָהּ רְשׁוּת בְּהֵן. דְּנִכְסֵי מְלוּג וְנִכְסֵי צֶאֱן בְּרִזֵּל כְּלוּ מִשְׁעָבָדִים לְבַעֲלָהּ, הַחֲטָאֵת תְּמוּת מִמִּתִּיבִין לָהּ עַד שְׁתִּמּוּת, וְעוֹלָה תִּקְרָב עוֹלָה, וְהַשְּׁלָמִים יִקְרָבוּ שְׁלָמִים, וְנֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד כְּשֶׁלְּמֵי נִזִּיר שְׂאִין נֶאֱכָלִים אֶלָּא לְיוֹם וְלַיְלָה, וְאֵינָן טְעוּנִין לְחֵם שֶׁכֵּל שְׁלָמֵי נִזִּיר טְעוּנִים לְחֵם, וְזוֹ הוֹאִיל וְהִפְרָה לָהּ בַּעֲלָהּ אֵין שְׁלָמִים הַלְלוּ טְעוּנִין לְחֵם.

הֵיוּ לָהּ מְעוֹת סְתוּמִים שֶׁהִפְרִישָׁתָן סֵתֵם לְקִרְבָּנוֹת נִזִּיר, וְלֹא פָרְשָׁה אֵלֶי הֵם לְחֲטָאֵת וְאֵלֶי הֵם לְעוֹלָה וְאֵלֶי הֵם לְשִׁלְמִים, יִפְלוּ לְנִדְבָה לְתַבּוֹת שֶׁבְּמִקְדָּשׁ שֶׁמִּשְׁלִיכִים בָּהֶם שְׂאֵר מְעוֹת נְדָבָה וְקוּנִים מִקּוֹן קִרְבָּנוֹת שֶׁכֵּלָן עוֹלוֹת.

מְעוֹת מִפְרָשִׁים, דְּמֵי חֲטָאֵת, יִלְכוּ לִים הַמִּלַּח, לֹא נִהְיִים וְלֹא מוֹעֲלִים בְּהֵן לְכַתְּחֵלָה אִסּוּר לְהַנּוֹת בְּהֵן, וְאִם נִהְיִה אֵינָה חֵיב לְהַבִּיא קִרְבָּן מְעִילָה הָאֲמוּרָה בְּכֹל מִי שֶׁנִּהְיִה מִן הַקִּדָּשׁ. דְּמֵי עוֹלָה, יְבִיאָה עוֹלָה, וּמוֹעֲלִים בְּהֵן. דְּמֵי שְׁלָמִים, יְבִיאָה שְׁלָמִים, וְנֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד, וְאֵינָן טְעוּנִין לְחֵם:

ה

נִזְרֵק עֲלֶיהָ אֶחָד מִן הַדְּמִים, אֵינָה יֹכּוֹל לְהִפְרֹךְ דְּלֹאֲחֵר שֶׁנִּזְרַק הַדָּם הִיא יֹכּוֹלָה לְשַׁתּוֹת יַיִן וְלִטְמֹא לְמִתִּים, וְאֵין כָּאֵין יוֹתֵר נִדָּר שֶׁל עֲבוּי נִפְשׁוֹ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אֲפִלוּ נִשְׁחַטָה עֲלֶיהָ אַחַת מִכָּל הַבְּהֵמוֹת, אֵינָה יֹכּוֹל לְהִפְרֹךְ מִשּׁוּם הַפְּסוּד קִדְשִׁים. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּתַגְלַחַת הַטְּהָרָה. אֲבָל בְּתַגְלַחַת הַטְּמֵאָה, יִפְרָה, שֶׁהוּא יֹכּוֹל לֹמַר אֵי אֲפֹשִׁי בְּאִשָּׁה מְנֻלָּת. מְנֻלָּחַת טְמֵאָה יִפְרָה. שְׂעָרִים לְחִזּוֹר וּלְמִנּוֹת נִזִּירוֹת טְהוֹרָה, וְיֹכּוֹל לֹמַר אֵי אֲפֹשִׁי בְּאִשָּׁה מְנֻלָּת, כְּלוֹמֵר מְעָנָה וּמְנוּעָה מִשְׁתִּית יַיִן.

רַבִּי אוֹמֵר, אִף בְּתַגְלַחַת הַטְּהָרָה יִפְרָה, שֶׁהוּא יֹכּוֹל לֹמַר אֵי אֲפֹשִׁי בְּאִשָּׁה מְנֻלָּחַת. מִן מְנֻלָּחַת הַטְּהָרָה יִפְרָה. כְּדֵי שֶׁלֹּא תִצְטַרַּךְ לְהַתְּנוּל בְּגִלּוּם, דְּגִלּוּם בְּאִשָּׁה נֹזֵל הוּא. וְתֵנָא קָמָא סַבְרֵי אֵין גִּלּוּם נֹזֵל, שֶׁהִרִי יֹכּוֹלָה לַעֲשׂוֹת פֶּאֶה נִכְרִית. וְאֵין הַלְכָה לֹא כְּרַבִּי עֲקִיבָא וְלֹא כְּרַבִּי:

ו

הָאִישׁ מְדִיר אֶת בְּנוֹ בְּנִזְיֹר כְּשֶׁהוּא קָטָן עַד שֶׁיְבִיא שְׁתֵּי שְׁעֵרוֹת אַחַר שִׁיחָה בֵּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה יוֹם אֶחָד, וְכֵן דִּין נִזִּירוֹת עֲלָיו, וְאֵבִיּוּ מִבִּיא קִרְבָּנוֹתָיו, וְאִם נִטְמָא מִבִּיא קִרְבָּן טְמֵאָה. וְהֵאֵי מְדִירוֹ, שְׂאוֹמֵר לוֹ תְּהָא נִזִּיר אוֹ הִרִי בְּנֵי פְלוּנֵי נִזִּיר, וְהוּא שְׁלֵא יִמְסָה לֹא הִבֵּן וְלֹא הִקְרוּבִים. וְדָבָר זֶה הַלְכָה מִפִּי הַקְּבֵלָה, וְאֵין הָאִשָּׁה מְדִירָתָה אֶת בְּנָהּ בְּנִזְיֹר.

כִּי צִד, גִּלַּח אוֹ שֶׁגִּלְחוּהוּ קְרוּבָיו כִּי צִד יַעֲשֶׂה הָאֵב בְּקִרְבָּנוֹת בְּזִמְן שֶׁגִּלַּח הִבֵּן וְלֹא קִבֵּל הַנִּזִּירוֹת אוֹ שֶׁגִּלְחוּהוּ קְרוּבִים, מִחָה אוֹ שֶׁמְחָה קְרוּבָיו אוֹ מִחָה אוֹ שֶׁמְחָה קְרוּבִים, דְּבִטּוֹל הַנִּזִּירוֹת. וְדוֹקָא כְּשֶׁמְסָה הוּא אוֹ מְחָה קְרוּבִים מִיָּד. אֲבָל אִם הִתְחִיל לְנַהֵג נִזִּירוֹת אוֹ שֶׁקִּבֵּל עֲלָיו הַנִּזִּירוֹת, תּוֹ לֹא מְצִי לְמַחְמִי לֹא הוּא וְלֹא קְרוּבִים, הִיתָה לוֹ בְּהֵמָה מִפְרָשֵׁת, הַחֲטָאֵת תְּמוּת וְעוֹלָה תִּקְרָב עוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים יִקְרָבוּ שְׁלָמִים, וְנֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד, וְאֵינָן טְעוּנִין לְחֵם. הֵיוּ לוֹ מְעוֹת סְתוּמִין, יִפְלוּ לְנִדְבָה. מְעוֹת מִפְרָשִׁין, דְּמֵי חֲטָאֵת יִלְכוּ לִים הַמִּלַּח, לֹא נִהְיִין וְלֹא מוֹעֲלִין. דְּמֵי עוֹלָה, יְבִיאָה עוֹלָה וּמוֹעֲלִין בְּהֵן. דְּמֵי שְׁלָמִים, יְבִיאָה שְׁלָמִים, וְנֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד, וְאֵינָן טְעוּנִין לְחֵם:

ז

משנה שלובה - נזיר

הַאִישׁ מְגַלַּח עַל נְזִירוֹת אָבִיו וְאִין הָאִשָּׁה מְגַלַּחַת עַל נְזִירוֹת אָבִיהָ וְאָפְלוּ הִיא בֵּת יוֹרֶשֶׁת. וְדַבֵּר זֶה הִלְכָה מִפִּי הַקְּבֵלָה. בֵּיצֵד. מִי שֶׁהָיָה אָבִיו נְזִיר וְהִפְרִישׁ מְעוֹת סְתוּמִים עַל נְזִירוֹתָיו וּמֵת, וְאָמַר הֲרִינִי נְזִיר עַל מְנַת שְׂאֵגְלַח עַל מְעוֹת אָבָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָרִי אֵלּוּ יִפְלוּ לְנִדְבָה, אִין זֶה מְגַלַּח עַל נְזִירוֹת אָבִיו. אִיזְהוּ שְׂמֵגְלַח עַל נְזִירוֹת אָבִיו, מִי שֶׁהָיָה הוּא וְאָבִיו נְזִירִים וְהִפְרִישׁ אָבִיו מְעוֹת סְתוּמִים לְנְזִירוֹתָיו וּמֵת, זֶהוּ שְׂמֵגְלַח עַל נְזִירוֹת אָבִיו:

אָמַר רַבִּי יוֹסִי הָרִי אֵלּוּ יִפְלוּ לְנִדְבָה וְכוּ'. וְאִין הִלְכָה כְּרַבִּי יוֹסִי. אֵלָּא בֵּין שְׂמַת אָבִיו וְאָמַר הֲרִינִי נְזִיר עַל מְנַת שְׂאֵגְלַח עַל מְעוֹת אָבָא, בֵּין שֶׁהָיָה הוּא וְאָבִיו נְזִירִים וּמֵת אָבִיו, מְגַלַּח עַל נְזִירוֹת אָבִיו. וְאִם הָיוּ בָנִים רַבִּים וְקָדַם אֶחָד מֵהֶן וְגַלַּח עַל נְזִירוֹת אָבִיו, זָכָה.

ניתן להשיג את הגליון במאגר העלונים הממוחשב של 'דרשו', וכן במייל -

2711526@GMAIL.COM

את כללי העריכה ניתן לראות במבוא לגליון 1 - פסח תשפ"ג

הארות הערות ותיקוני טעויות יתקבלו בברכה

כמו"כ ניתן להשיג את הגליון 'חומש רש"י משולב'

כל הזכויות שמורות. © ניתן להעתיק ולהפיץ ללא כוונת רווח.